

maatte have oppebaaret o. lign., hvilke Regler ere en Konsekvens af de foreslaaede Udvidelser af Afgiftspligtens Genstand, samt Reglen i § 24, 2det Stykke, hvorved det foreskrives, at der i Eksekutorboer skal finde en foreløbig Berigtigelse af Arveafgiften Sted, naar Boet ikke kan sluttes inden 2 Aar efter Dødsfaldet, hvilken Regel har til Hensigt at sikre Statskassens Interesser mod vilkaarlig Forhaling med Afgiftsberigtigelsen.

Endelig er i § 25, sidste Stykke, truffet Afgørelse med Hensyn til et Spørgsmaal, hvis rette Besvarelse efter den nugældende Lovgivning er usikker. Efter den foreslaaede Regel, der svarer til den, som findes udtalt i Justitsministeriets Skrivelse af 23. Januar 1869, kan det offentlige gøre sine Indsigelser mod den foretagne Afgiftsberegning gældende, eventuelt ved Søgmaal mod Arvingerne eller Skifteforvalteren, uden at nogen Appel af Skiftet er fornøden, naar der ikke gøres Indsigelse mod selve den foretagne Arvedeling som saadan. Denne Regel stemmer lige saavel med Hensynet til det offentliges Interesse, da Administrationen let vil blive afskaaren fra at gøre sine Indsigelser gældende, naar de skulle fremsættes inden Udløbet af de foreskrevne Appelfrister, som med Hensynet til Arvingerne, for hvem det vil kunne være forbunden med Ulempe at faa Skiftet appelleret af Hensyn til et maaske rent underordnet Afgiftsspørgsmaal.

Til §§ 26—29.

Naar arveafgiftspligtige Erhvervelser have fundet Sted, uden at der i den Anledning afholdes noget offentligt Skifte, er det allerede den nugældende Lovgivnings Regel, at de afgiftspligtige selv have at indgive Arveanmeldelse, og denne Regel maa anses for nødvendig, da der vanskelig paa anden Maade kan skaffes nogen Garanti for, at de offentlige Myndigheder komme til Kundskab om alle afgiftspligtige Erhvervelser, ligesom de i ethvert Fald ikke uden en saadan Arveanmeldelse ville kunne komme til Kundskab om den nærmere Beskaffenhed og Værdi af de erhvervede Midler og Omfanget af den deraf følgende Afgiftspligt, men medens Arvingerne efter den nugældende Lovgivning kunne nøjes med en ganske summarisk Opgivelse af de arvede Midlers samlede Værdi, har man ment fremtidig at burde afkræve dem en mere detailleret Opgivelse over de erhvervede Midler, disses nærmere Beskaffenhed og Værdi, de dem paahvilende Byrder m. v. samt, for saa vidt

det drejer sig om en Erhvervelse, der kommer flere til gode, om Maaden, hvorpaa de erhvervede Midler fordeles.

Om de nærmere Grunde, hvorpaa denne Ændring støttes, har man udtalt sig i de indledende Bemærkninger, og her skal derfor endnu kun bemærkes, at de i § 26 Nr. 1—4 indeholdte Regler neppe gaa videre, end Formaålet kræver, ligesom deres Opfyldelse heller ikke kan antages at ville berede Arvingerne særlige Vanskeligheder.

Naar det endvidere er foreslaaet at paalægge Arvingerne i Dødsboer at afgive Erklæring med Hensyn til forskellige Forhold, der kunne have Betydning for Afgiftsberegningen, selv om det ikke netop vedrører Anmelderens egen Arv, hænger dette sammen med de i §§ 4 og 5 samt de særlige Bestemmelser i § 14, 3die Stykke, foreslaaede Udvidelser af Afgiftspligten, og de foreslaaede Regler turde være uden Betænkelighed, da de ikke paalægge Arvingerne at anstille nogen Undersøgelse angaaende de paagældende Forhold, men kun at meddele de Oplysninger, hvoraf de maatte være i Besiddelse.

I øvrigt stemmer Indholdet af de heromhandlede Paragraffer, hvori tillige gives de nærmere Regler for, inden hvilke Frister Arveanmeldelserne skulle indgives, af hvem de skulle underskrives, til hvilken Myndighed de skulle indgives o. s. v., i det væsentlige med den nugældende Lovgivnings Regler. Dog have disse selvfølgelig paa forskellige Punkter maattet suppleres blandt andet af Hensyn til, at Afgiftspligten er foreslaaet udvidet til forskellige Tilfælde, hvor den ikke tidligere var hjemlet, ligesom man har fundet det hensigtsmæssigt at give forskellige Regler med Hensyn til Adgangen til Forlængelse af de foreskrevne Frister.

Til § 30.

Unladelser af i rette Tid at fremkomme med en lovbefalet Arveanmeldelse medfører efter den nugældende Lovgivning ingen andre Følger end, at Anmeldelsens Indgivelse i Medfør af Forordningen om Kancelliets Kasse- og Regnskabsvæsen af 8. Juli 1840 § 7 kan fremtvinges ved Paalæg af Dagbøder, og denne Forholdsregel bringes kun ganske undtagelsesvis til Anvendelse. Værnet mod utilbørlige Forhaling er paa dette Punkt ligger i, at Afgiften, naar offentlig Skifte ikke finder Sted, under en temmelig høj Bøde skal være indbetalt inden en vis Frist efter Dødsfaldet, hvilket ikke kan ske, uden at Arveanmeldelse forinden eller dog samtidig indgives.

Under Hensyn til de i dette Lovfor-